

La necessària convivència entre sanitat pública i privada

ROSER

FERNÁNDEZ

Directora general de la Unió
Catalana d'Hospitals

XAVIER

MATE

Vocal president del Consell de
Sector de Privades de la Unió

Un dels sectors amb més repercussió social com és la sanitat està lluint en l'actualitat per mantenir la seva qualitat i sostenibilitat. I és en aquest context de recessió on és necessari posar de manifest la important tasca i els esforços que està fent el sector privat com a part del sistema sanitari del qual tots gaudim.

En l'actual conjuntura, la sanitat privada, igual que la pública, ha d'afrontar i trobar respostes davant els nous paradigmes econòmics, assistencials i socials. El nombre d'assegurats en assistència sanitària ha deixat de créixer al ritme dels darrers anys, guanyen pes les assegurances de reemborsament de despeses i l'assegurança individual perd pes en relació amb l'assegurament col·lectiu o d'empresa. La crisi econòmica afecta la disponibilitat a pagar dels individus per uns serveis que estan coberts i que són gratuïts per a tots, sobretot quan no es reconeix cap desgravació fiscal per a la contribució lliure dels individus en l'atenció a la seva salut. Aquesta situació provoca tensió a les asseguradores i es produeix, cada vegada més, un desequilibri entre sinistralitat i primes que es trasllada de manera directa a la necessitat d'ajustar costos en la provisió d'aquests serveis, fet que pot afectar les expectatives dels clients. És en aquest context on se centra el debat de la necessària reconversió del sector, que comporta reconèixer com a eix estratègic de les seves polítiques la competitivitat en qualitat, costos i excel·lència, després d'haver demostrat que la seva contribució diferencial en relació amb la sanitat pública va molt més enllà de l'aspecte hotel·ler i de confort. En aquest sentit, els aspectes diferencials que fan que milers de ciutadans optin lliurement per exercir el que anomenen "doble cobertura" (26% a Catalunya) són, per exemple, la lliure elecció de centre i professional, la relació directa de confiança metge - pa-

PEP DUXANS

***La sanitat privada
descongestiona la sanitat
pública i ajuda a acomplir
els objectius públics de
reducció de les llistes
d'espera i fidelitza la seva
contribució al sistema***

cient, la facilitat d'accés i de temps d'espera o la ferma aposta per la innovació tecnològica i la incorporació de nous procediments.

Si la sanitat privada va perdent pes en el mercat, això tindrà conseqüències en l'activitat de la sanitat en el seu conjunt. És evident que la sanitat privada descongestiona la sanitat pública i ajuda a acomplir els objectius públics de reducció de les llistes d'espera, permet completar les expectatives dels professionals i fidelitzar la seva contribució al sistema, a més de generar llocs de treball i capacitat d'atracció econòmica local i de país.

No obstant això, la demagògia sense fonament de contraposició entre la sanitat pública i privada no ajuda gens a crear aquest entorn de convivència que ha estat i serà més necessari que mai.

Per què des de la mateixa administració s'intenta monopolitzar en la xarxa pública l'atenció als accidents i malalties professionals quan el seu finançament prové de les quotes empresarials i no dels impostos generals? Per què s'intenta monopolitzar en la xarxa pública tota l'atenció derivada del transport urgent encara que l'usuari vulgui exercir el seu dret a la doble cobertura? Per què es construeixen al territori més dispositius finançats públicament si en alguns casos podríem optimitzar infraestructures sanitàries ja existents?

Mentre es van prenent aquestes decisions calen mesures urgents per reduir el dèficit públic que afecta les retribucions dels professionals i que pot incidir en el nivell i qualitat de la sanitat pública.

La història i maduresa del nostre model sanitari ens exigeix a tots generositat i compromís per compartir estratègies, infraestructures, recursos humans i coneixement, apostant per un sistema de retiment de comptes que exigeix resultats de competitivitat i excel·lència, tant per a la sanitat pública com privada. Cal integrar la sanitat privada en el sistema sanitari garantint l'equitat i la cohesió social, però també la coresponsabilitat, col·lectiva i individual, i la sostenibilitat del principal capital que té el nostre país: la seva sanitat.